Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 6. Warszawa, dnia 26 lutego 1930 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne

90.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 lutego 1930 r.

L. D. I. 808/1/30

w sprawie adresowania korespondencji urzędowej do urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych i kasy skarbowej w Szczuczynie w Woj. Nowogródzkiem.

Do wszystkich Departamentów Ministerstwa Skarbu, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Mennicy Państwowej, Państwowych Zakładów Graficznych (w likwidacji), Komendy Straży Granicznej, Biura Sprzedaży Soli, Wszystkich Izb Skarbowych i Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 12 listopada 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 628) zostały utworzone dla obszaru powiatu szczuczyńskiego w województwie nowogródzkiem urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych i kasa skarbowa w Szczuczynie.

Ponieważ w województwie białostockiem istnieje powiat tejże nazwy z siedzibą władz powiatowych i skarbowych w Grajewie — Ministerstwo Skarbu, celem uniknięcia mylnego kierowania korespondecji urzędowej przez urzędy pocztowe, zarządza, aby korespondencja przeznaczona dla urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych i kasy skarbowej w Grajewie była adresowana wprost do Grajewa, bez dodatku wskazującego na powiat Szczuczyński, natomiast by korespondencja przeznaczona dla urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych i kasy skarbowej w Szczuczynie była uzupełniana dodatkiem „w Województwie Nowogródzkiem".

Kierownik Departament:
(—) *Jan Około - Kułak.*

Organizacja władz.

91.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 lutego 1930 r.

w sprawie utworzenia ekspozytury celnej na lotnisku w Warszawie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Tworzy się na lotnisku w Warszawie ekspozyturę Urzędu Celnego w Warszawie.

§ 2.

Do zakresu działania tej ekspozytury należy: odprawa podróżnych i ich bagażu, przyjmowanie i przekazywanie przesyłek zagranicznych w komunikacji lotniczej, oraz ostateczna odprawa celna przesyłek lotniczych, tak w przywozie, jak i w wywozie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 11 lutego 1930 roku Nr. 34, poz. 59).

92.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Z dniem 31 marca 1930 r. zostanie zwinięta w Kossowie Poleskim, województwa Poleskiego, Ekspozytura Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Prużanie.

(Monitor Polski z dnia 11 lutego 1930 roku Nr. 34).

Podatki bezpośrednie.

93.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1930 r.

o podatku wojskowym.

Na podstawie art. 90 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 26), której jednolity tekst ogłoszono w drodze obwieszczenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 458), zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatek wojskowy opłacają:

a) przeniesieni do rezerwy w myśl art. 60 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym;

b) uznani przy poborze za zdolnych do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu z bronią lub bez broni (art. 38 C. D. ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym);

c) uznani przy poborze za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (art. 38 E. ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym);

d) uznani w czasie odbywania czynnej służby wojskowej na zasadzie orzeczenia wojskowo-lekarskiej komisji szpitalnej za zdolnych do służby wojskowej tylko w pospolitem ruszeniu (art. 38 C. D.) lub za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (art. 38 E.), jeżeli obniżenie ich zdolności fizycznej nie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową;

e) uznani w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w drodze rewizji przez wojskowo - lekarskie komisje rewizyjne za zdolnych do służby wojskowej tylko w pospolitem ruszeniu (art. 38 C. D.) lub za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (art. 38 E.), jeżeli nie przesłużyli czynnie więcej, jak 5 miesięcy kalendarzowych, a obniżenie ich zdolności fizycznej nie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

§ 2. Z pośród osób, wymienionych w § 1, są zwolnieni od obowiązku opłacania podatku wojskowego:

a) utrzymywani kosztem samorządu gminnego lub dobroczynności publicznej;

b) uznani za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (art. 38 E.) i niezdolni zarazem ani do pracy fizycznej ani umysłowej, jeżeli nie osiągają dochodu, podlegającego państwowemu podatkowi dochodowemu.

Od obowiązku opłacania podatku wojskowego są zwolnieni również ci, którzy w czasie mobilizacji wstąpili ochotniczo do wojska lub marynarki wojennej — jeżeli następnie zostaną uznani za zdolnych tylko do służby w pospolitem ruszeniu (art. 38 C. D.) lub też za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (art. 38 E.), a to bez względu na czas przesłużony czynnie w wojsku.

§ 3. W poszczególnym roku podatkowym są zwolnieni od obowiązku opłacania podatku wojskowego:

a) ci z pośród uznanych przy poborze za zdolnych do służby wojskowej i przeniesionych w myśl art. 60 ust. 2 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym do rezerwy, którzy w myśl art. 81 wymienionej ustawy w danym roku podatkowym odbywali ćwiczenia wojskowe lub też służbę wojskową;

b) ci z pośród uznanych przy poborze za zdolnych do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu z bronią lub bez broni (art. 38 C. D. ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym), którzy w myśl art. 84 wymienionej ustawy w danym roku podatkowym odbywali służbę wojskową;

c) ci z pośród osób, wymienionych w § 1, którzy w myśl art. 46 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym powołani zostali do służby pomocniczej — jeżeli nie są już zwolnieni całkowicie od podatku w myśl § 2;

d) ci z pośród osób wymienionych w § 1, którzy przed poborem ukończyli co najmniej 1 stopień przysposobienia wojskowego i po poborze w danym roku podatkowym co najmniej przez 6 miesięcy brali nadal czynny udział w pracy przysposobienia wojskowego.

Od obowiązku opłacania podatku wojskowego w danym roku podatkowym są zwolnieni również ci z pośród osób, wymienionych w § 1, którzy jako pracownicy bezrobotni są zarejestrowani w państwowych urzędach pośrednictwa pracy i którzy w tym okresie pozostawali bez pracy przynajmniej dwa miesiące, a pozatem nie osiągają dochodu, podlegającego państwowemu podatkowi dochodowemu.

§ 4. Podatek wojskowy pobiera się:

a) w postaci podatku zasadniczego;

b) w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Płatnicy podatku wojskowego (§ 1), którzy nie osiągają dochodów, podlegających państwowemu podatkowi dochodowemu, opłacają jedynie zasadniczy podatek wojskowy według stawek, określonych w § 5 niniejszego rozporządzenia.

Natomiast płatnicy podatku wojskowego, którzy z uwagi na wysokość osiąganych dochodów podpadają pod obowiązek państwowego podatku dochodowego, opłacają obok podatku zasadniczego podatek wojskowy w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego według stawek określonych w § 6, względnie w § 7 niniejszego rozporządzenia.

Podatek wojskowy jest opłacany corocznie w terminie dni 30 po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 5. Podatek wojskowy w postaci podatku zasadniczego (§ 4 lit. a) wynosi:

a) kwotę 10 zł — dla osób, wskazanych w § 1 lit. a., oraz osób, uznanych za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (art. 38 E. ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym), bez względu na to, czy kategorję tę uzyskały przy poborze (§ 1 lit. c), czy też w czasie odbywania czynnej służby na zasadzie orzeczenia wojskowo - lekarskiej komisji szpitalnej (§ 1 lit. d), lub w drodze rewizji na zasadzie orzeczenia wojskowo - lekarskiej komisji rewizyjnej (§ 1 lit. e);

b) kwotę 15 zł — dla osób, uznanych za zdolnych do służby w pospolitej ruszeniu bez broni (art. 38 D. ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym), bez względu na to, czy kategorję tę uzyskały przy poborze (§ 1 lit. b), czy też w czasie odbywania czynnej służby na zasadzie orzeczenia wojskowo-lekarskiej komisji szpitalnej (§ 1 lit. d), lub w drodze rewizji na zasadzie orzeczenia wojskowo-lekarskiej komisji rewizyjnej (§ 1 lit. e);

c) kwotę 20 zł. — dla osób, uznanych za zdolnych do służby w pospolitem ruszeniu z bronią (art. 38 C. ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym), bez względu na to, czy kategorję tę uzyskały przy poborze (§ 1 lit. b), czy też w czasie odbywania czynnej służby na zasadzie orzeczenia wojskowo - lekarskiej komisji szpitalnej (§ 1 lit. d), lub w drodze rewizji na zasadzie orzeczenia wojskowo - lekarskiej komisji rewizyjnej (§ 1 lit. e).

§ 6. Podatek wojskowy w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego ze wszystkich źródeł z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, określa się według stawki, przypadającej od tego ro-

dzaju dochodu na odnośny rok podatkowy i wynosi:

a) dla osób wskazanych w § 5 lit. a — 10% tej stawki;

b) dla osób wskazanych w § 5 lit. b — 15% tej stawki;

c) dla osób wskazanych w § 5 lit. c — 20% tej stawki.

§ 7. Osoby, od których państwowy podatek dochodowy pobiera się w drodze potrącenia z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, opłacają od tego podatku podatek wojskowy w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego według skali następującej:

Przy rocznym dochodzie z wynagrodzeń:

						całorocznego wynagrodzenia
ponad	2.500	zł	do	3.000	zł	— 0,2%
„	3.000	„	„	5.000	„	— 0,3%
„	5.000	„	„	8.000	„	— 0,4%
„	8.000	„	„	12.000	„	— 0,6%
„	12.000	„	„	20.000	„	— 0,8%
„	20.000	„	„	30.000	„	— 1%
„	30.000	„	„	50.000	„	— 1,4%
„	50.000	„	„	70.000	„	— 1,5%
„	70.000	„	„	100.000	„	— 1,7%
ponad	100.000	zł				— 2%

Za podstawę wymiaru dla wspomnianych osób przyjmuje się wysokość uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymanych w roku poprzedzającym rok podatkowy — zarówno w pieniądzach, jak i w naturze.

Wartość dochodu tego rodzaju w naturze oblicza się według przeciętnych cen obiegowych z dnia 1 stycznia tego roku, z którego dochód służy za podstawę wymiaru.

§ 8. Obowiązek opłacania podatku wojskowego powstaje:

a) dla osób, wymienionych w § 1 lit. a., z dniem 1 stycznia tego roku kalendarzowego, który następuje bezpośrednio po przeniesieniu danej osoby do rezerwy w myśl art. 60 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym;

b) dla osób, wymienionych w § 1 lit. b — e, z dniem 1 stycznia tego roku kalendarzowego, który następuje bezpośrednio po wydaniu orzeczenia przez komisję poborową (§ 1 lit. b, c), względnie przez komisję szpitalną (§ 1 lit. d), lub rewizyjną (§ 1 lit. e).

Dla osób, które uchyliły się od obowiązku stawienia się do poboru we właściwym terminie, obowiązek opłacenia podatku wojskowego powstaje z dniem 1 stycznia tego roku kalendarzowego, który następuje bezpośrednio po roku, w którym uchylający się od poboru ukończył lat 21.

§ 9. Obowiązek opłacania podatku wojskowego gaśnie:

a) z powodu śmierci, powołania, ochotniczego wstąpienia do wojska lub marynarki wojennej w myśl art. 68 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, lub wstąpienia przed osiągnięciem wieku, określonego w niniejszym paragrafie lit. b, c, do zakonu i złożenia ślubów zakonnych;

b) z końcem tego roku kalendarzowego, w którym osoby, wymienione w § 1 lit. a, ukończą 40 lat życia;

c) z końcem tego roku kalendarzowego, w którym osoby, wymienione w § 1 lit. b — e, ukończą 50 lat życia.

§ 10. Ustalenie osób, obowiązanych do opłacania podatku wojskowego, należy: co do osób wymienionych w § 1 lit. a, b, c, do powiatowych władz administracji ogólnej, co do osób zaś, wymienionych w § 1 lit. d, e, do właściwych powiatowych komend uzupełnień.

Wymiar i pobór podatku wojskowego uskuteczniają władze skarbowe.

Szczegółowe przepisy o władzach, powołanych do wymiaru, o wymiarze, poborze i przymusowem ściąganiu podatku wojskowego, tudzież o odwołaniach od wymiaru oraz o rozkładaniu na raty i umorzeniach, wyda Minister Skarbu i ogłosi je w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Skarbu, Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych, każdemu z nich we własnym zakresie działania.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r.

Z dniem tym traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 1926 r. o podatku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 202).

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 17 lutego 1930 r., Nr. 9, poz. 63).

94.

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie przesunięcia terminu do składania zeznań o dochodzie, oraz w sprawie przesunięcia terminu płatności I raty podatku gruntowego.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że termin do składania zeznań o dochodzie przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) został przesunięty z dnia 1 marca na dzień 1 maja 1930 r. oraz, że wobec uchwalenia przez ciała ustawodawcze ustawy o ujednostajnieniu terminów płatności podatku gruntowego i przymusowych składek ogniowych, termin płatności I-ej raty podatku gruntowego w r. b., przypadający na okres od 15 lutego do 15 marca, został przesunięty na kwiecień.

95.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1930 r.

L. D. V. 180/4/30

w sprawie zezwolenia na prowadzenie restauracyj w 1-szem półroczu 1930 r. na podstawie półrocznych świadectw przemysłowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na mocy art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 z 1925 roku, poz. 550) upoważnia się Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do udzielania we własnym zakresie działania zezwoleń na prowadzenie restauracyj w 1-em półrczu 1930 r. na podstawie półrocznych świadectw przemysłowych w tych wypadkach, gdy właściciel przedmiotowego przedsiębiorstwa wykaże się zaświadczeniem właściwego Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopoli Państwowych, iż koncesja na prowadzenie restauracji zostaje cofnięta najpóźniej z dniem 1 lipca 1930 r.

Ulga powyższa winna być udzielona na indywidualne podania zainteresowanych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

Opłaty stemplowe.

96.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

256. (Art. 120). Wyraz „obligi", użyty w punkcie 1, art. 120 u. o. s. oznacza wszelkie pisma, wymienione w rozdziale dwudziestym pierwszym u. o. s., zatem także poręczenia (art. 117 u. o. s.). W szczególności więc pismo, wystawione przez powiatowy związek komunalny, którem on udziela poręczenia za pożyczkę, zaciągniętą przez inną osobę, jest wolny od opłaty stemplowej (L. D. V. 328/6/30).

97.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 lutego 1930 r.

L. D. V. 1168/6/29

w sprawie opłat stemplowych od podań, wnoszonych przez konsulaty państw obcych.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, do Kancelarji Sejmu, do Kancelarji Senatu, do Najwyższej Izby Kontroli, do Prezydjum Rady Ministrów oraz do wszystkich Ministerstw. Do wszystkich Ministerstwu Skarbu podległych Urzędów i zarządów przedsiębiorstw państwowych.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) przyznaje w art. 144 (punkcie 6) osobiste uwolnienie „państwom obcym — z zastrzeżeniem wzajemności" — w zakresie opłat stemplowych od podań.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że na mocy powyższego przepisu są wolne od opłaty stemplowej w szczególności podania, wnoszone przez konsulaty państw obcych — a mianowicie także wtedy, gdy dotyczą spraw poszczególnych obywateli tego państwa, które reprezentuje dany konsulat.

Powyższe zasady opierają się na założeniu, że państwa obce stosują analogiczne uwolnienie w stosunku do polskich konsulatów zagranicznych. Atoli urząd, do którego wniósł podanie konsulat nie ma wdawać się w dochodzenie, czy dane państwo obce stosuje wzajemność wobec Polski, lecz ma oprzeć się na założeniu, że taka wzajemność istnieje, a zatem traktować podanie jako wolne od opłaty stemplowej. O ileby się okazało, że w poszczególnych państwach obcych stosowane są zasady odmienne, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadomi o tem Ministerstwo Skarbu, które za pośrednictwem władz centralnych postara się o dojście tej informacji do wszystkich urzędów państwowych. Dopiero od chwili otrzymania takiej informacji urzędy państwowe powinny do podań, wnoszonych przez konsulaty państwa, którego tyczy się owo zawiadomienie, stosować art. 152 ustawy o opłatach stemplowych, w myśl którego załatwienie podania jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty, względnie ma nastąpić przy równoczesnem zażądaniu dodatkowego uiszczenia opłaty.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

Opłaty od paszportów na wyjazd zagranicę.

98.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 stycznia 1930 r.

w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Na zasadzie art. 1 i 4 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 672), art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P.

Nr. 65, poz. 391) ora zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 październik 1928 r. o przekazaniu wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy niektórych decyzyj Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 841) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1) Opłaty za paszporty na wyjazd zagranicę z terminem ważności do jednego roku wynoszą:

a) za paszport uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę, względnie za każde zezwolenie na ponowny wyjazd . . . . . zł 100

b) za paszport, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę . „ 250

c) za paszport ulgowy, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r., względnie za każde ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd . . „ 25

d) za paszport ulgowy, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę w celach, o których mowa pod c) . . . . „ 150

e) za paszport ulgowy, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r., względnie za każde ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd „ 20

f) za paszport ulgowy, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę w celach, o których mowa pod e), lub wydawany na zasadzie § 8 . . . . . . „ 100

g) za paszport w celach żeglarskich (§ 3) . . . . . . „ 3

2) paszporty, wystawiane emigrantom (w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji — Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) przez powiatowe władze administracji ogólnej na mocy zaświadczeń, wydawanych przez Urząd Emigracyjny, ekspozytury tegoż Urzędu lub państwowe urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (komunalne urzędy pośrednictwa pracy w województwie śląskiem) są bezpłatne.

§ 2. Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1 ust. 1 punkt c) i d), będą stosowane przez powiatowe władze administracji ogólnej po stwierdzeniu potrzeby wyjazdu w celach handlowych lub przemysłowych.

§ 3. 1) Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1 ust. 1 punkt g), będą pobierane przez powiatowe władze administracji ogólnej tylko od:

a) żeglarzy, o ile pływają na statkach zapisanych w przystaniach, znajdujących się na na obszarze Państwa Polskiego i ich rodzin, mieszkających stale na tych statkach oraz niezbędnej załogi,

b) pilotów, zatrudnionych na statkach obcokrajowych, o ile posiadają legitymację na prawo wykonywania tego zawodu, wystawioną przez polskie urzędy wodne (zarządy dróg wodnych i inspekcje dróg wodnych),

na podstawie zaświadczeń, wystawianych przez właściwe urzędy wodne (zarządy dróg wodnych i inspekcje dróg wodnych), stwierdzających prawo do ulgi.

2) Wydane za powyższą opłatą paszporty upoważniać będą ich posiadaczy do wielokrotnego przekraczania granicy drogą wodną i dwukrotnego na innej drodze.

3) Przepisy niniejszego paragrafu nie naruszają postanowień, uregulowanych umowami międzynarodowemi.

§ 4. 1) Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1 ustęp 1 punkt e), będą stosowane przez powiatowe władze administracji ogólnej względem osób, udających się zagranicę w celach:

a) kształcenia się w szkołach średnich ogólno-kształcących, zawodowych i wyższych, na podstawie dowodów stwierdzających przyjęcie do danego zakładu lub studjowania w danym zakładzie, względnie dowodu, uzależniającego przyjęcie od osobistego zgłoszenia się,

b) prowadzenia badań naukowych na podstawie zaświadczeń władz i instytucyj państwowych, organizacyj naukowych lub naukowo - zawodowych,

c) leczenia się, o ile dana osoba przedstawia zaświadczenie, stwierdzające konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą, wystawione: przez lekarza powiatowego lub też, o ile chodzi o osoby wojskowe w czynnej służbie, komisyjnie przez szpital wojskowy, a potwierdzone przez szefa sanitarnego okręgu, a powiatowa władza administracji ogólnej w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym stwierdzi jej niezamożność,

d) towarzyszenia niezamożnej osobie chorej, o ile konieczność opieki w podróży jest stwierdzona przez lekarza powiatowego względnie dla osób wojskowych w czynnej służbie, jak wyżej pod c),

e) uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zawodach sportowych, zjazdach naukowych i t. p. na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Skarbu,

f) społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe lub samorządowe.

2) Osoby wymienione w ust. 1 punkt a), b), e) i f) mogą być również zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania wojewody (Komisarza Rządu) w porozumieniu z prezesem izby skarbowej.

§ 5. 1) W razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób w sprawach familijnych, majątkowych lub innych bardzo ważnych osobistych, może im być po stwierdzeniu niezamożności (w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym), przyznana przez powiatowe władze administracji ogólnej ulga w opłacie, przewidziana w § 1 ust. 1 punkt e), a nawet w wyjątkowych

warunkach mogą być zupełnie zwolnione od opłaty.

2) Jeżeli wyjazd jest nagłym, powiatowa władza administracji ogólnej może przyznać warunkowo ulgę wymienioną w ustępie 1-szym z tem, że w razie późniejszego stwierdzenia, iż osoba wyjeżdżająca nie jest niezamożną, winna ona będzie w terminie 3-tygodniowym po powrocie z zagranicy uiścić opłatę do wysokości wymienionej w § 1 ust. 1 punkt a).

§ 6. Osobom, udającym się zagranicę służbowo, na skutek polecenia przełożonej władzy państwowej, powiatowe władze administracji ogólnej wystawiają w trybie przyśpieszonym bezpłatnie paszporty, uprawniające do jednorazowych względnie wielokrotnych wyjazdów zagranicę.

§ 7. 1)Cudzoziemcy, którzy wyjeżdżają z Rzeczypospolitej na podstawie dokumentów, wystawianych przez polskie władze państwowe, a uprawniających tylko do wyjazdu, wolni są od opłat, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu.

2) We wszystkich innych wypadkach stosują się do cudzoziemców, wyjeżdżających zagranicę na podstawie dokumentów, wystawionych przez polskie władze państwowe, przepisy o opłatach, przewidziane w niniejszem rozporządzeniu.

§ 8. W wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie powiatowe władze administracji ogólnej będą mogły, chociażby strona nie mogła zadośćuczynić wszystkim wymogom przez niniejsze rozporządzenie przewidzianym, pobrać na podstawie decyzji wojewody (Komisarza Rządu) w porozumieniu z prezesem odnośnej izby skarbowej za paszporty, uprawniające do jednorazowego lub wielokrotnego wyjazdu zagranicę, ulgową opłatę w wysokości zł 20 względnie zł 100, a nawet zupełnie zwolnić od opłaty za paszport.

§ 9. Wojewoda (Komisarz Rządu) może zwrócić opłatę za niewykorzystany w terminie ważności paszport zagraniczny, o ile strona udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi, względnie różnicę między opłatą normalną a ulgową, o ile ulga zostanie później przez władze przyznana.

§ 10. Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłużony przez powiatową władzę administracji ogólnej, o ile posiadacz jego udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

§ 11. Poza opłatami, przewidzianemi niniejszem rozporządzeniem, opłatami na koszta blankietów paszportowych oraz opłatami stemplowemi od podań i załączników, nie wolno pobierać żadnych innych opłat na jakikolwiek cel przy wydawaniu paszportów.

§ 12. Uiszczoną w myśl niniejszego rozporządzenia opłatę należy uwidocznić na paszporcie.

§ 13. Przy przedłużaniu paszportów należy pobierać takie same opłaty, jak przy wystawianiu nowego paszportu.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14-tu dni od dnia ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1928 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 191).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lutego 1930 r. Nr. 7, poz. 57).

Przepisy celne.

99.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 20 stycznia 1930 r.

w sprawie ceł wywozowych na drewno osikowe.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 228 punkt 3) taryfy celnej (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 118, poz. 1018) w brzmieniu, nadanem jej rozporządzeniem z dnia 25 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 126) otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. zł. gr.
228	Drewno:	
	3) osikowe:	
	a) okrągłe o średnicy 20 cm i wyżej, mierzonej w cieńszym końcu bez kory i o długości:	
	I. od 0,8 metra do 2 metrów wyłącznie . . .	1,50
	II. od 2 metrów wzwyż .	3,—
	b) w szczapach z rdzeniem wyłupanym o grubości 10 cm i wyżej, mierzonej bez kory, jako też w szczapach niepozbawionych rdzenia o promieniu od 15 cm i wyżej, wszystko o długości 0,8 metra i wyżej	1,50

§ 2. Cło wywozowe od drewna osikowego w szczapach, przewidziane wyżej w punkcie 3) litera b) poz. 228 taryfy celnej, nie będzie pobierane w okresie czasu do dnia 31 grudnia 1930 r. włącznie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lutego 1930 roku Nr. 7, poz. 55).

100.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 28 stycznia 1930 r.

w sprawie cła wywozowego od makuchów.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe od makuchów lnianych i rzepakowych, przewidzianych w poz. 223 taryfy celnej w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 września 1929 r. w sprawie ceł wywozowych od otrąb i makuchów (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 524) w okresie do dnia 31 maja 1930 r. włącznie nie będzie pobierane.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lutego 1930 roku Nr. 7, poz. 56).

101.

ROZPORZĄDZENIE
Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 6 lutego 1930 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych zezwala się na zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów surowce i niektóre materjały pomocnicze podług następujących norm:

	Od 100 kg.
1) żelazo i stal: płaskie (oprócz taśmowego) o szerokości powyżej 13 mm. do 200 mm. włącznie i o grubości powyżej 3½ mm.; kwadratowe i okrągłe o średnicy powyżej 13 mm. do 100 mm.; kątowe o szerokości powyżej 40 mm.	Zł 3.50
2) szyny kolejowe o wysokości powyżej 90 mm., również z końcami frezowanemi i otworami	„ 2.90
3) żelazo i stal: kwadratowe i okrągłe o srednicy lub szerokości powyżej 100 mm.; kątowe o szerokości 40 mm. i mniej; kształtowniki (Teowe, dwu-Teowe, Ceowe, Zetowe, Tepkowe, owalne, półokrągłe, okienne, poręczowe, trapezowe oraz o innych i t. p. skomplikowanych profilach) powyżej 40 mm. w największym wymiarze; szyny kolejowe o wysokości 90 mm. i mniej, również z końcami frezowanemi i otworami; łubki (złącza), podkładki, blacha o grubości 5 mm. i wyżej	„ 3.50
4) żelazo i stal: drobnowymiarowe o szerokości od 13 do 6½ mm. w kręgach i nie w kręgach	„ 4.—
5) żelazo i stal: kształtowniki (Teowe, dwu-Teowe, Ceowe, Zetowe, Tepkowe, owalne, półokrągłe, okienne, poręczowe, trapezowe oraz o innych i t. p. skomplikowanych profilach) o szerokości w największym wymiarze 40 mm. i mniej; płaskie taśmowe, o grubości od 3½ do 1½ mm.; uniwersalne (płaskie o szerokości powyżej 200 mm.) wszelkiej grubości; blacha o grubości poniżej 5 mm. do 1 mm. włącznie	„ 4.—
6) żelazo i stal: taśmowe o grubości poniżej 1½ mm., blacha o grubości poniżej 1 mm.	„ 5.30

Od 100 kg.

7) stal szlachetna w prętach, w kręgach, profilach, blacha ze stali szlachetnej, odlewy ze stali szlachetnej; wyroby kute tłoczone (prasowane) i wyciskane (sztancowane) ze stali szlachetnej . . . . . „ 9.—
8) blacha żelazna i stalowa pokryta cynkiem . . . . , 5.—
9) wyroby kotlarskie: zbiorniki, rezerwoary, konstrukcje żelazne, dźwigary mostowe, baseny, skrzynie i t. p. wyroby z blachy żelaznej i stalowej oprócz wymien. w poz. 154 T. C. . . . . „ 5.40
10) siatki jednolite (Strechmetall, metal deployé) . . . . . „ 6.90
11) wiadra, beczki, puszki i t. p. naczynia z blachy żelaznej, lub stalowej o grubości poniżej 4 mm również cynkowanej, cynowanej lub powleczonej innemi nieszlachetnemi metalami, lakierowanej, malowanej lub drukowanej . . . . . „ 5.50
12) naczynia blaszane emaljowane . „ 26.—
13) drut żelazny i stalowy o szerokości lub średnicy 6½ mm. i mniej, również cynkowany, cynowany lub pokryty innemi nieszlachetnemi metalami . . . . „ 4.20
14) drut kolczasty żelazny i stalowy również cynkowany . . „ 4.30
15) gwoździe żelazne i stalowe . . „ 4.30
16) wyroby żelazne i stalowe polerowane, szlifowane lub inaczej obrobione, również z dodatkiem drzewa, miedzi i jej stopów, np. nity, śruby, nakrętki, łańcuchy, młotki, siekiery i t. p. z wyjątkiem butli stalowych . , 4.70
17) butle stalowe . . . . . . „ 14.—
18) hacele do podków końskich . . „ 5.40
19) łopaty, chociażby z drewnianemi rączkami . . . . . „ 5.—
20) widły, rydle, motyki, grabie, sapy, oskardy, kilofy chociażby z drewnianemi rączkami . . . . „ 4.80
21) wagony kolejowe towarowe . . „ 5.50
22) parowozy . . . . . „ 14.—
23) części parowozowe specjalne, jako to: kotły i ich części kompletne przystosowane (np. skrzynie paleniskowe, rury kotłowe z końcówkami miedzianemi i t. p.), armatury kotłowe, przegrzewacze pary, podgrzewacze i oczyszczacze wody, cylindry parowe obrobione, mechanizmy ruchu, stawidła, hamulce i t. p. . . . . . . „ 14.—
24) części wagonów, tendrów i parowozów, jako to: ostojnice, czołownice zderzakowe, skrzynie sprzęgłowe, zderzaki, trzony zderzakowe, sprężyny i kosze zderzakowe, haki wszelkie, ciągła, sprzęgi, resory

Od 100 kg.

wszelkie, zestawy kołowe oraz osie, koła i obręcze, maźnice i widły maźnice, wózki jedno i dwuosiowe i ich części, hamulce wagonowe i t. p. . . . . „ 6.—
25) tendry całkowite . . . . . „ 6.—
26) rury żelazne i stalowe spawane lub ciągnione o średnicy wewnętrznej do 321 mm. z wyjątkiem rur wiertniczych . . . . . . „ 2.50
27) rury-przewody z blachy żelaznej lub stalowej wyginanej i spawanej o grubości powyżej 4 mm. i średnicy powyżej 500 mm. . . . . . „ 5.40
28) pióra do pisania (stalówki, linje biurowe z blachy stalowej . . . „ 60.—
29) szpilki biurowe do torebek, pluskiewki i maszynki do segregatorów biurowych . . . . . . „ 30.—
30) spinacze biurowe z drutu żelaznego . „ 8.—

§ 2. Zwrot cła z tytułu, wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary, sprowadzone z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu i obowiązuje aż do odwołania. Jednocześnie uchyla się rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa: z dnia 1 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 561), z dnia 6 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 681), z dnia 22 kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 330) oraz z dnia 10 września 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 552).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 lutego 1930 r. Nr. 8, poz. 62).

102.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 stycznia 1930 r.

Z. D. IV. 1964/3/29

w sprawie wykazu zakładów angielskich, uprawnionych do wystawiania certyfikatów na stal szlachetną.

Do Wszystkich Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich urzędów celnych.

W uzupełnieniu okólnika L. D. IV. 1477/3/29 z dn. 12 października 1929 r. („Monitor Polski" N. 245, poz. 569), podaje się do wiadomości, że poniżej wyszczególnione zakłady angielskie zostały upoważnione do wystawiania certyfikatów na stal szlachetną, względnie na odlewy ze stali szlachetnej pochodzenia angielskiego:

1 (13) Messrs. J. J. Saville and Company, Limited, Triumph Steel Works, Shoreham Street, Sheffield;

2 (14) Messrs., Samuel Fox and Company, Limited, Stockbridge Works, Stockbridge;

3 (15) The English Steel Corporation Limited, Vickers Works, Sheffield;

4 (16) Messrs. Kayser, Ellison and Company, Limited, Carlisle Works, Sheffield.

Za Ministra Skarbu:
(—) *B. Dębicki.*
Kierownik Departamentu.

(Monitor Polski z dnia 12 lutego 1930 roku Nr. 35, poz. 62).

103.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 lutego 1930 r.

L. D. IV. 10030/4/29

w sprawie terminu nadsyłania zgłoszeń statystycznych.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ze względu na to, że zgłoszenia statystyczne nadsyłane w terminach dekadowych nadchodzą od niektórych urzędów celnych jednorazowo w zbyt znacznej ilości, co utrudnia równomierne badanie tych zgłoszeń, poleca się przesyłać zgłoszenia statystyczne do Głównego Urzędu Statystycznego codziennie w poleconych przesyłkach pocztowych.

Dotyczy to następujących urzędów celnych (oraz ich ekspozytur):

Dyrekcja Ceł w Warszawie: Urząd Celny Grajewo, Lublin, Łódź, Sosnowiec, Warszawa, Zdołbunowo.

Dyrekcja Ceł w Poznaniu: Urząd Celny Bydgoszcz, Chojnice, Drawski Młyn, Gdynia, Leszno, Miasteczko, Poznań, Rawicz, Strzebielino, Tczew, Toruń, Zbąszyń, Zduny.

Dyrekcja Ceł w Wilnie: Urząd Celny Raczki, Stołpce, Turmont, Wilno.

Dyrekcja Ceł w Mysłowicach: Urząd Celny Bielsko, Bytom - Dworzec G., Bytom - Dąbrowa, Chałupki, Chebzie, Chorzów, Cieszyn, Goleszów, Katowice, Lubliniec, Łagiewniki Śl., Sośnica, Sumina, Wolfgangsweiche, Zabrze, Zebrzydowice.

Dyrekcja Ceł we Lwowie: Urząd Celny Kraków, Lwów, Ławoczne, Muszyna, Oświęcim, Przemyśl, Śniatyń Załucze, Stanisławów, Tarnów, Zwardoń.

Dyrekcja Ceł w Gdańsku: Urząd Celny Banhof Leegetor, Freibezirk-Neufahrwasser, Hafenkanal, Hauptbanhof, Holm, Kaiserhafen, Kalthof, Langfuhr, Post, Schäferei, Simonsdorf, Tiegenhof, Weichselmünde, Weichselbahnhof, Zoppot.

Wszystkie inne urzędy celne, prócz wymienionych wyżej winne wysyłać zgłoszenia statystyczne do Gł. Urz. St. dekadami w terminach następujących:

1-go każdego miesiąca za czas od 21-go po dzień ostatni poprzedniego miesiąca,

11-go każdego miesiąca za czas od 1-go do 10-go danego miesiąca,

21-go każdego miesiąca za czas od 11-go do 20-go danego miesiąca.

Równocześnie uchyla się poprzednie zarządzenia, dotyczące terminu nadsyłania zgłoszeń statystycznych, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia pierwszego miesiąca następującego bezpośrednio po miesiącu, w którym rozporządzenie ogłoszono.

Kierownik Departamentu:
(—) *B. Dębicki.*

Podatki konsumcyjne.

104.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 grudnia 1929 r.

L. D. VI. 3550/2/29

w sprawie opłat patentowych od obrotu importowanemi napojami alkoholowemi w składach fabrycznych.

Do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W załatwieniu sprawozdania z dn. 23/IX 1929 r. L. IV. 8825/29 wyjaśnia się co następuje:

Po myśli okólnika tut. z dnia 5 grudnia 1928 roku L. D. VI. 10318/2/28 fabryki wódek, jako przedsiębiorstwa opłacające patent akcyzowy od przerobu spirytusu, mogą przerabiać sprowadzane z zagranicy napoje alkoholowe, t. j. rozcieńczać je i nalewać do butelek.

Według § 344 rozporządzenia Ministra Skarbu z 7 lutego 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 60, poz. 556) wyroby wódczane zagranicznego pochodzenia, nalane do naczyń w krajowych fabrykach wódek, a zaopatrzone w kapsle i etykiety firm zagranicznych, mają posiadać wyraźny napis, wskazujący zagraniczne pochodzenie wyrobu i krajową fabrykę, w której je nalano.

W ramach tych postanowień należy pomieścić także rozcieńczone do przepisowej mocy importowane napoje alkoholowe.

Z powyższych postanowień wynika, że przystosowane w fabrykach wódek do krajowych przepisów zagraniczne napoje nie są wyrobami własnej fabrykacji danej wytwórni, gdyż są zaopatrzone w zagraniczną etykietę i dlatego przepisy o rejestracji wobec tych wyrobów nie mają zastosowania. Z tych też powodów w powołanym na wstępie okólniku odpowiedniego paragrafu rozp. wykon. z 7 lutego 1928 r. (§ 340) nie powołano.

Po myśli art. 75 ustęp 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 27 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) wytwórnie mogą wykonywać sprzedaż własnych wyrobów w swych składach fabrycznych, które zgodnie z postanowieniami art. 83 tegoż rozporządzenia P. Rz. nie podlegają opłatom patentowym. Nie można jednak uznać za wolne od opłat patentowych te składy fabryczne, w których sprzedaje się nietylko własne, ale i zaopatrzone w zagraniczną etykietę rozlane względnie rozcieńczone importowane napoje.

Z powyższego wynika, że od składów fabrycznych, w których dokonywa się obroty handlowe importowanemi napojami, należy pobierać odpowiednią opłatę patentową.

Zarazem wyjaśnia się, że te ilości sprowadzonych luzem z zagranicy wyrobów wódczanych, które rozlewane są w pewnej fabryce wódek — winny być przy wymiarze dodatkowej opłaty patentowej (art. 83 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rz. z dn. 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym) wliczane do ogólnego przerobu odnośnej fabryki.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Juljan Kulski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VI. 3550/2/29.

Wszystkim Izbom Skarbowym — Wydz. IV do wiadomości.

Warszawa, dn. 6 grudnia 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Juljan Kulski.*

105.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 lutego 1930 r.

L. D. VI. 91/K.T./30

w sprawie wahania się wskazówki w niektórych przyrządach kontrolno - mierniczych Siemensa.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

Według sprawozdania jednej z Izb Skarbowych zauważono w niektórych gorzelniach podczas odpędu spirytusu znaczne wahania się wskazówki w przyrządach kontrolno-mierniczych Siemensa, wzbudzające obawę, że wskazanie mocy i obliczenie stopni hektolitrowych mogą być niedokładne i przypadkowe.

Komitet Techniczny zbadał przyczynę powyższego zjawiska i stwierdził, że wahania się wskazówki następują wskutek nierównomiernego dopływu spirytusu do filtra z powodu wadliwego pędzenia, lub wadliwości aparatu odpędowego, gdy zmienny strumień spirytusu wpada chwilami z dzióbka stągwi filtra bezpośrednio do otworu odpływowego miski filtra, a uderzając o słup spirytusu, znajdującego się w rurze odpływowej, powoduje ruch pionowy w komorze rozprowadzającej i w zbiorniku, przenosząc go na pływak sprzężony ze wskazówką.

Celem usunięcia wahania wskazówki, należy stągiew filtra tak ustawić, by strumień spirytusu spływał na dno miski w pewnem oddaleniu od otworu odpływowego.

W wyżej podany sposób należy ustawiać stągiew filtrów wogóle we wszystkich gorzelniach, bez względu na to, czy zauważono wahanie się wskazówki czy nie.

Naczelnik Wydziału:
(—) *St. Widomski.*

Monopol Spirytusowy.

106.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1930 r.

o ustaleniu ilości spirytusu, jaką Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego powinna zakupić z produkcji krajowej w okresie kampanji gorzelniczej 1930/31 r.

Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 roku o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), ustala się ilość spirytusu, jaką Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego powinna zakupić z produkcji krajowej w okresie kampanji gorzelniczej 1930/31 r. (kontyngent za-

kupu D. P. M. S.), na 640.000 hl spirytusu 100° (słownie sześćset czterdzieści tysięcy hl spirytusu 100°).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 11 lutego 1930 roku Nr. 34, poz. 60).

Sprawy walutowe.

107.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie wypuszczenia do obiegu nowych biletów bankowych 10-złotowych z datą 20 lipca 1929 r.

Począwszy od 30 stycznia 1930 r. Bank Polski wypuścił w obieg bilety bankowe 10-złotowe, opatrzone podpisem Prezesa Banku Polskiego, D-ra Władysława Wróblewskiego, oraz datą 20 lipca 1929 r.

Poza temi szczegółami nowe bilety nie różnią się niczem od znajdujących się obecnie w obiegu.

Pożyczki państwowe.

108.

Wykaz obligacyj 5% Premjowej Pożyczki Dolarowej, na które padły wygrane w dniu 2 stycznia 1930 r.

Ministerstwo Skarbu (Urząd Pożyczek Państwowych) podaje do wiadomości numery obligacyj 5% Premjowej Pożyczki Dolarowej, na które padły wygrane w dniu 2 stycznia 1930 r.

8.000 dol.	3.000 dol.
465259	061687

1.000 dol.

769547	441074	750375	141517	590262

500 dol.

233197	185256	146620	125290	319905
606178	449467	713880	823569	121751

100 dol.

526177	163688	803516	426026	120881
251509	419105	407956	688175	026417
893337	053967	399073	728784	630614
754324	862277	233275	182667	398816
233312	430639	513004	612601	893297
522385	343368	367534	646395	543711
555260	009326	730593	085609	435268
761139	954318	674568	812981	440320

109.

Wykaz wylosowanych do amortyzacji obligacji serji I 10% Pożyczki Kolejowej 1924 r. w dniu 1 lutego 1930 roku.

Obligacje 100-frankowe.

80001—81000	135001—136000	54001—55000
39001—40000	73001—74000	93001—94000
88001—89000	50001—51000	91001—92000
—	21001—22000	—

Obligacje 50-frankowe.

309001—310000	210001—211000	235001—236000
214001—215000	253001—254000	399001—400000
211001—212000	381001—382000	243001—244000
316001—317000	—	306001—307000

Obligacje 25-frankowe.

753001—754000	708001—709000	690001—691000
576001—577000	439001—440000	476001—477000
425001—426000	668001—669000	664001—665000
634001—635000	700001—701000	767001—768000
629001—630000	645001—646000	617001—618000
569001—570000	599001—600000	590001—591000
775001—776000	783001—784000	625001—626000

Obligacje 10-frankowe.

393001—394000	368001—369000	796001—797000
529001—530000	467001—468000	346001—347000
573001—574000	86001—87000	353001—354000
264001—265000	145001—146000	828001—829000
974001—975000	856001—857000	648001—649000
1001—2000	17001—18000	852001—853000
295001—296000	864001—865000	739001—740000
116001—117000	175001—176000	502001—503000
605001—606000	401001—402000	753001—754000
779001—780000	632001—633000	906001—907000
260001—261000	121001—122000	993001—994000
365001—366000	459001—460000	344001—345000
31001—32000	874001—875000	627001—628000
522001—523000	772001—773000	25001—26000
398001—399000	831001—832000	892001—893000
290001—291000	411001—412000	101001—102000
557001—558000	983001—984000	794001—795000

(Monitor Polski z dnia 13 lutego 1930 roku Nr. 36).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

110.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 lutego 1930 r.

L. D. I. 448/2/30

w sprawie zajęcia administracyjnego lub sądowego ograniczonego uposażenia służbowego w związku z postanowieniami art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Do Wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcji Ceł, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Komisarjatu do Spraw Likwidacji Niemieckiej w Poznaniu.

W związku z wątpliwościami jakie nasunęło stosowanie postanowień art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej do funkcjonarjuszów państwowych, którym wskutek zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych uchwałą Komisji dyscyplinarnej ograniczono uposażenie służbowe, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Zgodnie z art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. uposażenie urzędników ulega zajęciu administracyjnemu tudzież zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu nie więcej, niż do wysokości jednej piątej części sumy uposażenia lub wynagrodzenia przypadającego do wypłaty. A zatem zajęcie administracyjne względnie sądowe skierować można do każdej sumy, przypadającej do wypłaty funkcjonarjuszowi państwowemu, z tem jedynie zastrzeżeniem, że zajęta być może tylko jedna piąta jej część. Obojętnem jest natomiast dla kwestji dopuszczalności zajęcia, czy funkcjonarjusz państwowy otrzymuje pełne uposażenie, czy też ograniczone na zasadzie art. 58 ustawy o postępowaniu dyscyplinarnem z 17 lutego 1922 r.

To bowiem ograniczone uposażenie „przypada do wypłaty", a więc stanowi podstawę do zarządzeń przewidzianych w art. 47 i 48 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Kierownik Departamentu:
(—) *Jan Około - Kułak.*

Przepisy o służbie w Straży Granicznej.

111.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1930 r.

o ustaleniu wzorów i sposobie prowadzenia wykazów stanu służby oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

Na podstawie artykułu 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wykazy stanu służby oficerów i szeregowych Straży Granicznej należy prowadzić według załączonych wzorów (dla oficerów wzór Nr. 1, dla szeregowych — wzór Nr. 2).

§ 2. Dla oficera i szeregowego Straży Granicznej z chwilą objęcia przez niego służby sporządzają właściwi przełożeni wykazy stanu służby.

§ 3. Oficer i szeregowy Straży Granicznej przy objęciu obowiązków służbowych składa w drodze służbowej dokumenty osobiste, stwierdzające dane, mające wpływ na wymiar uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego.

W dalszym ciągu służby każdy oficer i szeregowy Straży Granicznej obowiązany jest składać dokumenty, świadczące o wszelkich zmianach, zachodzących w tych stosunkach, o ile zmiany te nie wynikają z zarządzeń (rozkazów) władz przełożonych.

Komendant Straży Granicznej, w odniesieniu do oficerów, zaś Inspektorowie Okręgowi w odniesieniu do szeregowych, zatrzymują w aktach urzędowych odpisy złożonych dokumentów, same zaś dokumenty zwracają ich właścicielowi.

§ 4. Komendant Straży Granicznej prowadzi wykazy stanu służby dla wszystkich oficerów i szeregowych Straży Granicznej, przydzielonych do Komendy Straży Granicznej, dla pozostałych szeregowych Inspektorowie Okręgowi.

W razie przeniesienia służbowego szeregowego należy przesłać jego wykaz stanu służby nowemu właściwemu Inspektorowi Okręgowemu.

§ 5. Wykazy stanu służby oficerów i szeregowych Straży Granicznej, z którymi stosunek służbowy został z jakichkolwiek przyczyn rozwiązany, przechowuje w odniesieniu do oficerów oraz szeregowych, przydzielonych ostatnio do Komendy Straży Granicznej — Komendant Straży Granicznej, do pozostałych szeregowych właściwi Inspektorowie Okręgowi.

§ 6. Dla oficerów i szeregowych Straży Granicznej, pozostających w służbie, w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, założą właściwi przełożeni wykaz stanu służby do końca 1930 roku.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załączniki do rozp. Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1930 r. (poz. 111).

WZÓR Nr. 1.

MINISTERSTWO SKARBU

STRAŻ GRANICZNA

Jednostka organizacyjna ....

WYKAZ

stanu służby

(Nazwisko i imię) ....

(Stopień służbowy) ....

(Starszeństwo) ....

I.

1	Przydział	służbowy		Stanowisko	zajmowane	
		ewidencyjny			organizacyjnie przewidziane dla	

2	Urodzenie	rok	miesiąc	dzień	miejscowość	powiat	województwo

3	wyznanie		Narodowość	

4	Stan rodzinny	stan cywilny			
		dzieci (ilość płeć, data urodzenia.)			
		imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki.			miejsce stałego zamieszkania rodziców
		nazwisko panieńskie żony		wyznanie / narodowość	miejsce stałego zamieszkania przed zawarciem małżeństwa

5	Wykształcenie cywilne	średnie (ilość klas, egzam. dojrz.).		
		wyższe egzaminy		
		Znajomość języków	w mowie	
			w piśmie	

6	Przed wstąpieniem do Str. Gr.	zawód	
		miejsce stałego zamieszkania	
7	Wykształcenie wojskowe	Szkoły, kursy egzaminy, i ich trwanie od — do wynik	
8	Wykształcenie w Straży Gran.	Szkoły, kursy, egzaminy, czas ich trwania od — do wynik	
9	Ordery i odznaczenia	polskie	
		zagraniczne	
10		Pochwały	

11	Rany i kontuzje	w Wojsku Polskiem	
		w Straży Granicznej	
12	Zdolność do służby		
13	Data wstąp. do armji	obcej (jakiej)	
		polskiej	
14	Data wystąpienia z W. P.		
	W jakim stopniu		
15	Data wstąpienia do Straży Granicznej		
	W jakim stopniu i charakterze ustalony, nieustalony		

II.

Przebieg służby wojskowej w czasie wojny od I.XI.1818 do 15.III.1921 roku.

Stopień	w czasie		Oddział	Funkcja	Czy dany oddział w danym czasie był na froncie
	od	do			
1	2		3	4	5

III.

Przebieg służby wojskowej w czasie pokoju od 15.III.1921 roku i ewentualnie odbyte ćwiczenia w rezerwie.

Stopień (korpus osob.)	w czasie		Formacja, Oddział, Pododdział	Zajmowane stanowisko służbowe	Podstawa i rozkazy
	od	do			
1	2		3	4	5

IV.

Przebieg służby cywilno-państwowej

Stopień	W czasie		Nazwa urzędu i miejsca	Zmiany	Podstawa
	od	do			
1	2		3	4	5

V.

Przebieg służby w Straży Celnej

Stopień służbowy	W czasie		Jednostka organizacyjna	Stanowisko służbowe		Podstawa i rozkazy
	od	do		zajmowane	organizacyjnie przewidziane dla	
1	2		3	4		5

VI

Przebieg służby w Straży Granicznej

Stopień służbowy	W czasie		Jednostka organizacyjna	Stanowisko służbowe		Podstawa i rozkazy
	od	do		zajmowane	organizacyjnie przewidziane dla	
1	2		3	5		5

VII

1) Kary dyscyplinarne.

Stopień	Data	Za co ukarany	Wymiar kary	Przez kogo

2) Kary sądowe

Stopień	Data	O co oskarżony	Zakończenie (Wyrok)	Jaki sąd

3) Kary nałożone przez Sądy Honorowe

Stopień	Data	O co oskarżony	Zakończenie	Jaki sąd

VIII

Opinje na podstawie opisania kwalifikacyjnego, względnie tabel kwalifikacyjnych od roku 1921 do 1928 (tylko dla oficerów b. Straży Celnej).

Rok	Stopień i funkcja	Ocena ogólna	Kto opinjował
1921			
1922			
1923			
1924			
1925			
1926			
1927			
1928			

Uwagi:

MINISTERSTWO SKARBU
STRAŻ GRANICZNA

WZÓR Nr 2.

Jednostka organizacyjna...........................

WYKAZ

stanu służby

....(Nazwisko i imię)

(Stopień służbowy)...

(Starszeństwo)...

I

1.	Przydział	Służbowy		Stanowisko	Zajmowane	
		Ewidencyjny			organizacyjnie przewidziane dla	

2.	Urodzenie	rok	miesiąc	dzień	miejscowość		

3.	Wyznanie		Narodowość	

4.	Stan rodzinny	Stan cywilny				
		Dzieci (ilość, płeć, daty urodzenia).				
		Imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki				miejsce stałego zamieszkania rodziców
		Nazwisko panieńskie żony		wyznanie	narodowość	miejsce stałego zamieszkania przed zawarciem małżeństwa

5.	Wykształcenie cywilne	Nazwa szkoły, ilość klas		
		Znajomość języków	w mowie	
			w piśmie	
6.	Przed wstąpieniem do Str. Gr.		zawód	
			miejsce stałego zamieszkania	
7.	Wykształcenie wojsk.	Szkoły, kursy, egzaminy, ich trwanie od — do i wynik		
8.	Wykształcenie w Straży Gran.	Szkoły, kursy, egzaminy, czas trwania od — do i wynik		
9.	Ordery odznaczenia	polskie		
		zagraniczne		
10.	Pochwały			

11	Kontuzje i rany	w Wojsku Polskiem	
		w Straży Granicznej	
12	Zdolność do służby		
13	Data wstąp. do armji	obcej (jakiej)	
		polskiej	
14	Data wystąpienia z W.P.		
	W jakim stopniu i charakterze		
15	W jakim stopniu i charakterze (ustalony, nieustalony)		
	Data wstąpienia do Str. Gran.		
16	Adres w razie wypadku		

II.

Przebieg służby wojskowej w czasie wojny od 1.XI.1918 r. do 15.III.1921 r.

Stopień (korpus osobowy)	w czasie od	w czasie do	Oddział	Funkcja	Czy dany oddział w danym czasie był na froncie
1	2		3	4	5

III.

Przebieg służby wojskowej w czasie pokoju od 15.III.1921 r. i ewentualnie odbyte ćwiczenia w rezerwie.

Stopień (korpus osob.)	w czasie od	w czasie do	Oddział	Zajmowane stanowisko służbowe	Podstawa i rozkazy
1	2		3	4	5

IV.

Przebieg służby cywilno-państwowej

Stopień	W czasie		Nazwa urzędu i miejsce	Zmiany	Podstawa
	od	do			
1	2		3	4	5

V.

Przebieg służby w Straży Celnej

Stopień służbowy	W czasie		Jednostka organizacyjna	Stanowisko służbowe		Podstawa i rozkazy
	od	do		zajmowane	organizacyjnie przewidziane dla	
1	2		3	4		5

VI.

Przebieg służby w Straży Granicznej

Stopień służbowy	W czasie		Jednostka organizacyjna	Stanowisko służbowe		Podstawa i rozkazy
	od	do		zajmowane	organizacyjnie przewidziane dla	
1	2		3	4		5

VII.

1) Kary dyscyplinarne

Stopień	Data	Za co ukarany	Wymiar kary	Przez kogo

2) Kary sądowe

Stopień	Data	O co oskarżony	Zakończenie (Wyrok)	Jaki sąd

VIII.

Opinje na podstawie opisów służbowych od roku 1921 do 1928.
(Tylko dla szeregowych b. Straży Celnej).

Rok	Stopień i funkcja	Ocena ogólna	Kto opinjował
1921			
1922			
1923			
1924			
1925			
1926			
1927			
1928			

UWAGI:

112.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1930 r.

o ustalaniu starszeństwa i sposobie prowadzenia list starszeństwa oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

Na zasadzie artykułu 20 ustęp drugi rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospoltiej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. Starszeństwo służbowe oficerów i szeregowych Straży Granicznej równego stopnia ustala się na podstawie czasu służby na stanowisku służbowem w tym samym stopniu, przyczem służba w Straży Celnej liczy się narówni ze służbą w Straży Granicznej.

Przy równym czasie służby w tym samym stopniu należy wziąć kolejno pod uwagę:

a) czas polskiej służby wojskowej i cywilnej,

b) czas służby w polskich formacjach wojskowych,

c) czas służby wojskowej i cywilnej w państwach zaborczych, oraz służby samorządowej i pracy zawodowej, zaliczonej do wysługi lat przez Komisję Weryfikacyjną.

§ 2. Komenda Straży Granicznej prowadzi listy starszeństwa oficerów i szeregowych Straży Granicznej, odrębnie dla każdego stopnia. Listy te należy corocznie zamykać według stanu w dniu 31 grudnia i ogłaszać w rozkazie Komendy.

Pierwsza lista starszeństwa winna być ogłoszona do dnia 28 lutego 1930 roku.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

113.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1930 r.

o ustaleniu wzorów list kwalifikacyjnych oficerów i szeregowych Straży Granicznej i sposobie ich wypełniania.

Na podstawie artykułu 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. Listy kwalifikacyjne oficerów i szeregowych Straży Granicznej wypełniają bezpośredni przełożeni, według załączonych wzorów (dla oficerów wzór Nr. 1, dla szeregowych wzór Nr. 2).

§ 2. Wszyscy następni przełożeni uzupełniają listy kwalifikacyjne swojemi ocenami, na podstawie których właściwy przełożony: Komendant Straży Granicznej dla oficerów, Inspektor Okręgowy dla szeregowych — wydaje ocenę ostateczną.

§ 3. Ogólna ocena ma opiewać: wybitny, bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny.

§ 4. Listy kwalifikacyjne należy traktować jako akty ściśle poufne i przechowywać przy wykazach stanu służby.

W wypadku ogólnej oceny niedostatecznej, należy ją z urzędu podać do wiadomości zainteresowanego oficera lub szeregowego Straży Granicznej.

§ 5. Wszyscy przełożeni, powołani do współdziałania przy ocenianiu kwalifikacyjnemu oficerów i szeregowych Straży Granicznej, winni kierować się bezstronnością.

§ 6. Ostateczna ocena ogólna oficera Straży Granicznej ma być wydana najpóźniej do końca każdego roku za odnośny rok kalendarzowy, szeregowego — do końca następnego roku za ubiegły dwuletni okres kalendarzowy.

§ 7. W razie przeniesienia oficera lub szeregowego Straży Granicznej kwalifikuje go nowy przełożony, jednakże conajmniej po upływie trzech miesięcy od daty objęcia nowego stanowiska.

Oficerowie i szeregowi Straży Granicznej nowoprzyjęci do służby mają być kwalifikowani nie wcześniej, jak po trzech miesiącach służby.

§ 8. Pierwszego skwalifikowania oficerów i szeregowych Straży Granicznej według zasad niniejszego rozporządzenia należy dokonać najpóźniej do końca lutego 1930 r.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załączniki do rozp. Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1930 r. (poz. 113).

MINISTERSTWO SKARBU

STRAŻ GRANICZNA

WZÓR Nr. 1.

Jednostka organizacyjna ....

LISTA KWALIFIKACYJNA.

za rok 19........

Stopień, nazwisko i imię		Dzień, miesiąc i rok urodzenia		Starszeństwo (rok, lokata)	

Data i podpisy opisujących i opiniujących	IX. Ogólna ocena	VIII. Wniosek na przydatność w służbie	VII. Ogólna wartość służby	VI. Zdolności wychowawcze	V. Zdolności kierownicze
	Ocena	Ocena	Ocena	Ocena	Ocena

Nazwisko i imię		Stopień służbowy

	Opis bezpośredniego przełożonego i ocena	Opinje
I. Zalety osobiste	Ocena	
II. Zdolności fizyczne	Ocena	
III. Inteligencja	Ocena	
IV. Zdolności organizacyjne	Ocena	

	Stanowisko służbowe	

wyższych przełożonych opisujących i opinjujących

Nadaje się do awansu	
Ewentualna ocena fachowa	

Skala oceny: wybitny (wzorowy), b. dobry (b. duży), dobry (duży), dostateczny (przeciętny), niedostateczny (niewystarczający).

W rubr. IV i VI należy podać wnioski co do ewentualnego wykorzystania zdolności organizacyjnych i wychowawczych.

Rubr. IX: ocena w jednem słowie lub zwięzłem zdaniu. Wypełniają ostatni opisujący i wszyscy opinjujący przełożeni, stwierdzając to swemi podpisami.

MINISTERSTWO SKARBU
STRAŻ GRANICZNA

WZÓR Nr. 2

Jednostka ogranizacyjna ....

LISTA KWALIFIKACYJNA

za rok 19 ....

Stopień nazwisko i imię		Dzień, miesiąc i rok urodzenia		Starszeństwo (rok i lokata)	

Opis za rok 19 ....

Stopień nazwisko i imię		Stanowisko służbowe	

	Opis bezpośredniego przełożonego	Opinja wyższych przełożonych
I Zalety osobiste	Ocena	
II Zdolności fizyczne	Ocena	
III Inteligencja	Ocena	
IV Zdolności organizacyjne	Ocena	
V Zdolności kierownicze	Ocena	
VI Zdolności wychowawcze	Ocena	
VII Ogólna wartość służby	Ocena	
VIII Wniosek na przydatność w służbie	Ocena	
IX Ogólna ocena		

Data i podpisy opisujących i opinjujących.

114.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1930 r.

w sprawie urlopów przy przeniesieniach służbowych oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

Na podstawie art. 40 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1.

W wypadku przeniesienia służbowego do innej miejscowości oficer lub szeregowy Straży Granicznej otrzymuje z urzędu, w ciągu najbliższych sześciu miesięcy od chwili przeniesienia, urlop w celu załatwienia spraw związanych z przesiedleniem.

§ 2.

Przy udzielaniu urlopu należy uwzględnić warunki osobiste i rodzinne przeniesionego.

§ 3.

Urlopu udzielonego z powodu przeniesienia nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

Urlop ten nie powinien przekraczać dla kawalerów 7 dni, dla żonatych 14 dni. Przełożony, uprawniony do udzielania urlopu może jednak od warunków tych odstąpić w razie wyjątkowych i uzasadnionych okoliczności.

§ 4.

Do udzielania urlopu z powodu przeniesienia uprawniony jest tylko właściwy przełożony w nowem miejscu przydziału służbowego.

§ 5.

Od decyzji o udzieleniu urlopu z powodu przeniesienia przysługuje każdemu oficerowi i szeregowemu Straży Granicznej odwołanie do wyższego przełożonego, z tem, że decyzja Komendanta Straży Granicznej, w odniesieniu do oficerów, oraz decyzja Inspektora Okręgowego, w odniesieniu do szeregowych Straży Granicznej, jest ostateczna.

§ 6.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie również i przy przeniesieniach na własną prośbę oficera lub szeregowego Straży Granicznej.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

115.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 lutego 1930 r.

o awansach oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1.

Awanse oficerów i szeregowych Straży Granicznej odbywają się w terminie lipcowym każdego roku.

W drodze wyjątku mogą być awansowani poza tym terminem ci szeregowi od strażnika do starszego przodownika włącznie, których awansowanie ze względu na interes służby uzna Komendant Straży Granicznej za wskazane.

§ 2.

Awanse oficerów i szeregowych Straży Granicznej dokonywane są według uznania władzy przy uwzględnieniu postanowień artykułu 41 rozporządzenia o Straży Granicznej.

§ 3.

Nie mogą być awansowani oficerowie i szeregowi Straży Granicznej:

a) będący w stanie nieczynnym,
b) przeciwko którym wdrożono postępowanie karne lub dyscyplinarne, względnie honorowe, do czasu ich zakończenia,
c) szeregowi ukarani degradacją przed upływem dwóch lat od orzeczenia kary,
d) posiadający niedostateczną ocenę kwalifikacyjną za ostatni okres kwalifikacyjny,
e) w czasie, którego nie zalicza się do służby czynnej (wysługi lat).

§ 4.

Szeregowych awansuje Komendant Straży Granicznej lub z jego upoważnienia Inspektorowie Okręgowi na wniosek bezpośrednich przełożonych lub z własnej inicjatywy.

Oficerów od aspiranta do nadinspektora włącznie awansuje Minister Skarbu.

§ 5.

Oficerowie i szeregowi Straży Granicznej mogą być awansowani po przesłużeniu w danym stopniu co najmniej określonego poniżej czasu:

W stopniu strażnika 1 rok, zaś od starszego strażnika do starszego przodownika u szeregowych, a od aspiranta Straży Granicznej do nadinspektora Straży Granicznej u oficerów — 2 lata.

§ 6.

Minister Skarbu w odniesieniu do oficerów Straży Granicznej, a Komendant Straży Granicznej w odniesieniu do szeregowych Straży Granicznej, mogą w poszczególnych wypadkach skrócić terminy służby, określone w § 5, nie więcej jednak, jak o połowę — o ile przemawiają zatem względy tego rodzaju jak posiadane studja, szcze-

gólne uzdolnienie, wybitne wyniki w służbie granicznej i t. p.

§ 7.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas wydane rozporządzenia i rozkazy o awansowaniu oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Przepisy uposażeniowe.

116.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1930 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się, co następuje:

§ 1. W paragrafie 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) dodaje się nowy końcowy ustęp o następującem brzmieniu: „Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, pobierającym uposażenie według grupy VI i wyżej, oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy A i wyżej, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, klasy przysługującej danej osobie, jeżeli podróż koleją trwa dłużej, niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Marszałka Polski, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym wypadku podróży służbowej przysługuje prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca względnie przedziału w wozie sypialnym".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lutego 1930 r. Nr. 7. poz. 54).

117.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1930 r.

L. D. III. 218/1/30

w sprawie dodatku kresowego na obszarze powiatu morskiego.

Do wszystkich Ministerstw i Najwyższej Izby Kontroli w miejscu.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Rada Ministrów powzięła w dniu 20 stycznia 1930 r. na wniosek Ministra Skarbu następującą uchwałę:

Na zasadzie art. 4 ustęp ostatni ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 5 § 7 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) uchwala się co następuje:

1) Funkcjonarjuszom państwowym, wymienionym w art. 1 wyżej wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r., funkcjonarjuszom nadleśnictw, sędziom i prokuratorom, praktykantom i aplikantom oraz wojskowym zawodowym i zatrzymanym czasowo w służbie czynnej oficerom rezerwy, pełniącym służbę na obszarze półwyspu Hel przyznaje się od dnia 1 stycznia 1930 r. dodatek kresowy w wysokości 40% uposażenia, zaś wyżej wymienionym osobom, pełniącym służbę w pozostałych miejscowościach powiatu morskiego, obejmującego obszar, określony w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospoltiej z dnia 29 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 221) dodatek kresowy w wysokości 20% uposażenia.

2) Dodatek powyższy, oblicza się od uposażenia, wymierzonego według art. art. 3, 4, 5, 37 ustęp pierwszy, 39 ustęp trzeci, 54 ustęp pierwszy, 62 ustęp pierwszy i 118 wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r., art. art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107), względnie §§ 29 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079), przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego za czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem za czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725).

Ministerstwo Skarbu prosi o wydanie odpowiednich zarządzeń w sprawie wypłaty wymienionego dodatku za czas od 1 stycznia 1930 r.

Dodatek należy wypłacić z właściwych kredytów osobowych poszczególnych części i działów budżetu i to w granicach kwot preliminowanych na wydatki osobowe w budżecie na rok 1929/30 (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183).

(—) *Grodyński*.
Podsekretarz Stanu.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 218/1/30

Izbie Skarbowej w Grudziądzu
i Dyrekcji Ceł w Poznaniu
do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1930 r.

(—) *Grodyński*.
Podsekretarz Stanu.

Wiadomości nieurzędowe.

Obrót czekowy P. K. O. w styczniu 1930 r.

Ogólny obrót czekowy P. K. O. osiągnął w styczniu r. b. sumę 2.086 milj. zł, z czego na obrót bezgotówkowy przelewowy przypadało 1.314 milj. zł czyli 63%. Jednocześnie ze wzrostem obrotów czekowych P. K. O. wzrosła liczba uczestników tego obrotu. W dn. 31.I. 1930 r. liczba czynnych kont czekowych P. K. O. wynosiła 63.243, wzrosła więc w ciągu stycznia r. b. o 804 konta. Kapitał złożony na rachunek czekowy P. K. O. wynosił w dn. 31.I. 1930 r. Zł 184.253.323,89.

Komunikat Nr. 49

Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych.

Zarząd Kasy zawiadamia, iż na Administrację na 1930 rok należy się od każdego udziału po 2 zł, wobec czego prosi Członków Kasy o wpłacenie należnych kwot do P. K. O. na konto czekowe 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 49567. 3.II. 1930 r. 8000.